

Jemňáček 2022

ROZCESTNÍK

Slovo úvodem
Soutěž školních časopisů
Dějepisná olympiáda
...a pořád se něco děje
Beseda pro deváťáky
Nová tabule ve fyzice
Matematické soutěže
Soutěž o nejsportovnější třídu
Fotografická soutěž
Ochutnávka exotického ovoce
Na světě nejsi sám...
Dějepisná exkurze
Lyžařský kurz
Rozhovory
Studentská léta našich učitelů
Osobnosti z našich tříd
Památka z titulky – zvonička
Z naší tvorby
Zábava

SLOVO ÚVODEM

Milí čtenáři Jemňáčku,

vítám Vás u druhého vydání našeho školního časopisu v tomto školním roce. Určitě jste si naplno užili jarní prázdniny a do školy jste se vrátili v plné síle.

V zimním vydání Jemňáčku na Vás čeká opět spousta informací a zajímavostí. Můžete se například těšit na ohlédnutí za lyžařským kurzem a dějepisnou exkurzí šestých ročníků, na pokračování článku o osobnostech ze tříd, na rozhovory a anketu, v níž jsme se tentokrát bavili na každodenně aktuální téma – taháky. Doufáme, že Vás pobaví kreslené vtipy, článek o krystalech a neochudíme Vás ani o zimní pranostiky a básničky. Do příspěvku Památka z titulky jsme si pro Vás tentokrát připravili zajímavosti o zvoničce v Podolí.

Jelikož se blíží i přijímací zkoušky, přejeme našim deváťákům hodně štěstí a ať se dostanou na svou vysněnou střední školu.

Přeji Vám krásné čtení dalších řádků a stále pevné zdraví.

Za redakci Jemňáčku

Pet'a

SOUTĚŽ ŠKOLNÍCH ČASOPISŮ

Jemňáček na naší škole vychází již od roku 2013, a to v tištěné formě pro třídy ve škole a v elektronické podobě na našich webových stránkách. Časopis jsme vydávali i v době pandemie, kdy jsme do školy nechodili. Redakční rada spolupracovala prostřednictvím on-line schůzek a školního gmailu. Díky tomu jsme se opět mohli přihlásit do soutěže Školní časopis Kraje Vysočina.

Ve své kategorii jsme tentokrát obsadili třetí místo.

DĚJEPISNÁ OLYMPIÁDA

11. ledna se uskutečnilo školní kolo dějepisné olympiády pro žáky 8. a 9. tříd na téma Šlechta od konce raného středověku do roku 1648.

Soutěže se zúčastnilo osm žákyň.

První tři postupují do okresního kola, které proběhne online formou v březnu.

Všem úspěšným řešitelkám gratulujeme.

Výsledky školního kola dějepisné olympiády

<u>Marie Nekulová</u>	51 bodů
<u>Petra Prknová</u>	50 bodů
<u>Alice Lucie Černovická</u>	48 bodů
<u>Eliška Neudertová</u>	46 bodů
<u>Anna Nekulová</u>	45 bodů
<u>Karolína Bauerová</u>	40 bodů
<u>Tereza Tobolková</u>	38 bodů

...A POŘÁD SE NĚCO DĚJE

KRÁTKÉ ZPRÁVIČKY Z NAŠÍ ŠKOLIČKY

Život v naší škole není jen učení, opakování a písemky, ale tvoří ho i různé akce, které doprovázejí výuku.

Připravili jsme pro vás přehled všech událostí, které pro nás naši učitelé nachystali.

Pojďte se tedy podívat, co všechno se u nás od vydání prvního čísla Jemňáčku událo.

- V průběhu celého měsíce října probíhala soutěžní kola jednotlivých kategorií Logické olympiády. 26. 10. své síly změřili zástupci kategorie A1 a A2 – žáci 1. a 2. ročníků. V této soutěži, kterou pořádá Mensa, jsme měli dva zástupce z první a dva zástupce z druhé třídy.
- Ve dnech 27. – 29. 10. jsme si užívali volna, protože byly podzimní prázdniny. HURÁ!

- V průběhu listopadu a prosince se žáci 4. tříd zdokonalovali v plavání v bazénu Základní školy Havlíčkova ul. v Moravských Budějovicích.
- V prosinci před Vánoce také skončil program pro žáky naší školy nazvaný Děti do bruslí. Na ledové ploše stadionu v Moravských Budějovicích se učili základům bruslení nejdříve druháčci a poté prvňáčci.

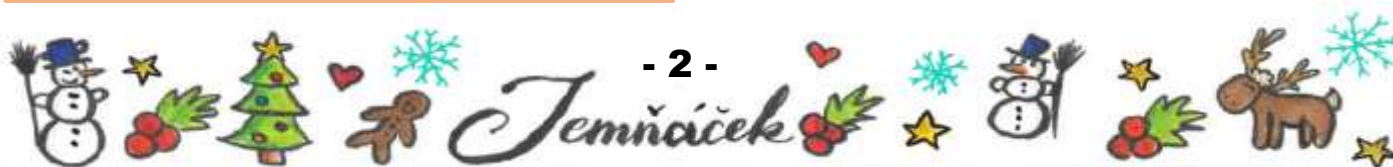
- 10. 12. byl pro zájemce připraven zájezd do Janáčkova divadla v Brně na operu Rusalka skladatele Antonína Dvořáka. Bohužel se kvůli protiepidemiologickým opatřením souvisejícím s onemocněním COVID-19 neuskutečnil. Můžeme se ale těšit na květen, kdy je naplánováno další představení – opera od Leoše Janáčka s názvem Liška Bystrouška.
- 17. 12. k nám zavítal zástupce Policie České republiky z Jihlavy s Programem oddělení prevence – Internet a kyberšikana. Přednášející nadpr. Roman Hlouch si s žáky 5. ročníku povídal o nebezpečích, která na ně mohou číhat na internetu, a o kyberšikaně. Povídání bylo doplněno krátkými videi ze života dětí, jež se týkala daného tématu.

- 11. 1. se uskutečnilo školní kolo dějepisné olympiády pro žáky 8. a 9. tříd na téma Šlechta od konce raného středověku do roku 1648.
- 26. 1. se v učebně fyziky připravovalo pro žáky naší školy velké překvapení. V rámci modernizace vybavení učebny byla provedena montáž LCD displeje a tabule.

- 2. 11. se uskutečnila další z řady matematických soutěží, tentokrát to bylo školní kolo Pythagoriády. Zúčastnilo se ho 18 řešitelů a ti nejlepší postoupili do okresního kola, které proběhlo on-line formou 7. 12.

- 3. 11. se v jídelně naší základní školy uskutečnila pro žáky 8. B a druhou část třídy 8. C beseda v rámci Programu primární prevence. Vyslechli si příběhy klientů léčebny PATEB v Jemnici, kteří jim také odpověděli na jejich dotazy týkající se různých typů závislosti.
- 19. 11. se opět sešli příznivci matematiky a porovnávali si své znalosti a dovednosti se svými soupeři v mezinárodní matematicko-fyzikální soutěži Náboj Junior, která probíhala on-line současně v pěti evropských zemích včetně České republiky.
- Další z řady matematických soutěží je Pikomat, což je celostátní korespondenční matematický seminář pořádaný Matematicko-fyzikální fakultou Univerzity Karlovy, jenž probíhá v šesti sériích v průběhu celého školního roku.

- Od 5. 1. vystřídali čtvrtáky v kurzu plavání páťáci. Opět se plave každou středu v bazéne ZŠ Havlíčkova ul. v Moravských Budějovicích. Výuka je doplněna o nejrůznější hry a dovednosti, které mají jeden jediný cíl. Naučit všechny co nejlépe plavat.

- 17. 1. se sbíral již podruhé v tomto školním roce starý papír, a to v rámci konzultačního dne. Tentokrát se stěží podařilo naplnit jeden kontejner. Doufáme, že příště budeme úspěšnější. V příloze najdete množství papíru odevzdaného v rámci jednotlivých tříd a také jejich umístění v průběžné tabulce.
- Ve dnech 31. 1. – 6. 2. se konal lyžařský výcvikový kurz. V loňském roce jsme se do hor bohužel nemohli vydat, neboť nám v tom zabránil koronavirus, ale letos to konečně vyšlo. Žáci 7. a 8. ročníku se učili lyžovat v Příhovicích v Jizerských horách pod vedením p. učitelky Krajíčkové a Smetanové a p. učitele Švandý, Lojdy a Bulína.
- 31. 1. žáci obdrželi pololetní vysvědčení, a jelikož to bylo pondělí, museli si na prázdniny počkat až do pátku 4. 2. Ti, co byli na horách, dostali vysvědčení až po jarních prázdninách, protože zůstali po návratu z LVK v karanténě.

třídní učitel	množství	30.09.2021		17.01.2022		25.04.2022		30.05.2022		celkem		průměr na žáka	
		kg	pořadí	kg	pořadí	kg	pořadí	kg	pořadí	kg	pořadí	kg	pořadí
J.B. Smetanová Romana	24	1 108	1	418	1	0	0	0	0	1 617	2	67,18	1
S.C. Fomrová Lucie	29	768	3	505	11	0	0	0	0	1 273	3	45,94	2
J.B. Příhla Radoslav	20	308	6	174	7	0	0	0	0	482	4	24,10	3
4.A. Lojda Josef	28	463	7	228	5	0	0	0	0	691	5	24,68	4
8.C. Krajíčková Radka	26	516	5	20	19	0	0	0	0	536	8	20,60	5
7.A. Kovárnková Marcela	27	809	2	70	15	0	0	0	0	879	2	32,36	6
9.A. Pešková Lenka	22	626	4	50	18	0	0	0	0	676	6	30,73	7
4.B. Valentová Lenka	27	346	16	262	4	0	0	0	0	608	10	22,48	8
1.C. Lojtková Jaroslava	29	285	12	229	6	0	0	0	0	514	10	17,72	9
6.A. Petrák Ivi	25	285	13	341	2	0	0	0	0	626	7	24,94	10
6.B. Fialšbabešová Inna	22	367	9	113	10	0	0	0	0	480	12	21,82	11
3.A. Příhoda Jana	29	357	10	54	18	0	0	0	0	411	13	14,52	12
7.B. Kadlecová Iteka	28	426	8	100	12	0	0	0	0	526	8	18,84	13
9.B. Petráková Jana	26	244	17	54	16	0	0	0	0	298	17	11,46	14
5.A. Šraibrová Iteka	22	259	15	150	8	0	0	0	0	409	14	18,59	15
8.B. Veselá Krištiny	23	268	14	119	9	0	0	0	0	387	16	16,83	16
2.A. Šestáková Radka	25	306	11	100	12	0	0	0	0	406	15	16,24	17
1.A. Koprova Vladimira	20	175	18	89	14	0	0	0	0	264	19	13,20	18
5.B. Kačénková Dana	22	84	20	185	7	0	0	0	0	269	18	12,23	19
8.A. Reimannová Pavlína	26	156	19	0	0	0	0	0	0	156	20	6,00	20
1.B. Danicová Renáta	20	57	21	10	20	0	0	0	0	67	21	3,35	21
celkem	450	8 411		2 965		0	0	0	0	11 376		25,28	

- 2. 2. se uskutečnil zájezd na divadelní představení Trapas nepřežiju! aneb Ten řízek nezvedej do divadla do Znojma. V hlavních rolích se představili Michaela Dolinová a Ladislav Ondřej. Vtipná komedie nás zábavnou formou poučila o pravidlech slušného chování, takže nám už žádný trapas nehrozí.
- V týdnu od 14. do 18. února jsme relaxovali a nabírali síly do dalšího pololetí během jarních prázdnin.

- 9. 2. byla pro žáky 3. ročníků připravena přednáška na téma Na světě nejsi sám. Mgr. Jana Fričová se zaměřila ve svém povídání na soužití mezi dětmi, vyzdvihla nutnost vzájemně si pomáhat a neubližovat si.
- Od 22. 2. vždy v úterý a ve čtvrtek probíhají setkání předškolních skupinek pod vedením p. uč. Šestákové a Smetanové. Mají za cíl budoucího prvňáčka lépe adaptovat na školní prostředí za přítomnosti rodiče, seznámit ho s prací ve škole, s učitelkami, ukázat rodičům oblasti, ve kterých je nutné, aby se jejich dítě před nástupem do školy více rozvíjelo. V pěti lekcích je kladen důraz na rozvoj jednotlivých schopností dítěte potřebných pro úspěšné zvládnutí čtení, psaní a počítání, rozvoj myšlení, řeči, soustředění, ovládnutí emočních a volních procesů a sociálního zrání.

- 24. 2. žáci 6. ročníku podívali v rámci dějepisné exkurze do Brna do planetária a do Anthroposu.
- 28. 2 a 3. 3. se uskutečnily přednášky pro žáky 8. tříd v rámci programu První pomoc do škol, které pravidelně vede p. Fukalová.

BESEDA PRO DEVÁŽÁKY

V pátek 19. listopadu se zúčastnili žáci devátých ročníků besedy s paní Ing. Ilonou Vybíralovou. Beseda byla zaměřena na volbu povolání. Jelikož se musíme rozhodnout, kým chceme za pár let být, volba povolání je tedy pro nás na pořadu dne.

V první části jsme si povídali, jestli víme, na jaké škole chceme dále studovat, co to obnáší, jestli budeme dělat přijímací zkoušky a tak dále. Poté jsme si otevřeli stránky <https://www.atlasskolstvi.cz/> a hledali si informace o středních školách, na kterých bychom rádi pokračovali ve studiu.

V průběhu celé besedy jsme vypracovávali různé pracovní listy a také jsme dostávali listy s informacemi. Na prvním pracovním listu jsme odškrtovali a doplňovali své osobní vlastnosti a následně jsme je s paní Vybíralovou prodiskutovali. Úplně nakonec paní lektorka vydala několik šanonů, kde jsme si mohli najít obory středních a vysokých škol, které bychom rádi v dalších letech navštěvovali. Myslím si, že beseda byla přínosná a určitě někomu pomohla ve výběru jeho budoucího povolání. Na jaře se uskuteční další beseda, ale tentokrát pro osmý ročník.

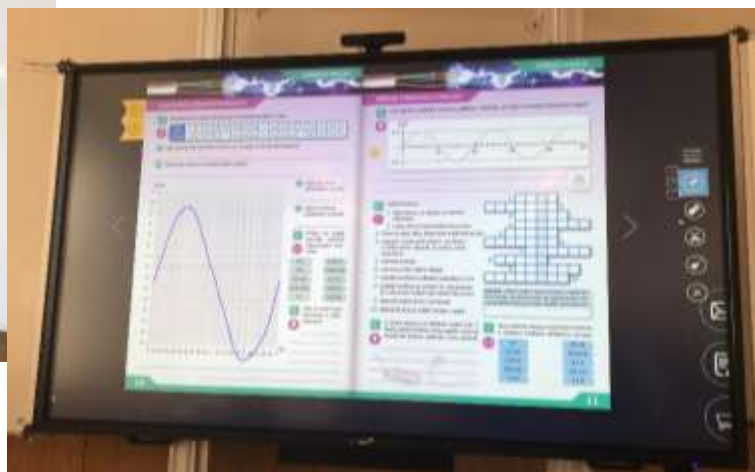
Peťa

NOVÁ TABULE VE FYZICE

Milí čtenáři,

určitě jste si všimli renovace tabule v učebně fyziky. Nová tabule připomíná velikou televizi. Hlavní výhodou je, že tabule je dotyková, a proto na ni můžeme psát perem, prstem a mazat dlaní. Jak už jsem zmínila, k dotykové tabuli byla přiložena tři dotyková pera a zajímavé na nich je, že tabule je rozpozná, a podle toho, kterým perem píšeme, píše jinou barvou. Na tabuli jsou také připevněna dvě bílá křídla pro normální psaní fixou. Součástí tabule jsou i reproduktory a konferenční kamera, která se může použít případně při další distanční výuce nebo nějaké konferenci. Tabule je určitě přínosná pro lepší vysvětlení učiva.

Peťa

MATEMATICKÉ SOUTĚŽE

Milí čtenáři, tento rok se na naší škole odehrála spousta vědomostních soutěží, zvláště přírodovědných. Málokdo by stihl všechny registrovat, a proto jsme pro vás připravili jejich přehled. Pokud jste tedy nějakou vynechali, máte příležitost další rok, neboť se většinou opakují. Dále jsme vyzpovídali dvě věrné účastnice těchto soutěží Petru Prknovou a Janu Feldbabelovou.

Zúčastnit se můžete například:

1. Logické olympiády
2. Přírodovědného klokana
3. Matematického klokana
4. Matematické olympiády
5. Náboje Junior
6. Pythagoriády
7. Pikomatu
8. Astronomické olympiády
9. Fyzikální olympiády
10. Pangey

Řešitelé jsme se ptali na tyto otázky:

1. Jak se běžně na tyto soutěže připravuješ, pokud se připravuješ?
2. Účastníš se těchto soutěží s tím, že by ses určitě chtěla umístit, nebo jen zkoušíš a procvičuješ?
3. Baví tě spíš matematické, fyzikální, přírodopisné nebo dějepisné soutěže?
4. Jaký máš nejoblíbenější předmět?
5. Co bys jednou chtěla dělat? Zvažuješ třeba nějakou vědeckou dráhu?
6. Máš nějaké přání, co bys chtěla vidět nebo zažít? (např. stav beztlíže)

Petra Prknová

1. Na soutěže se nijak zvlášť nepřipravuji.
2. Soutěží se účastním, jelikož mě to velice baví, rozšiřuji si obzory a vždy se snažím podat co nejlepší výkon pro dobré umístění. Účastním se s tím, že se chci umístit, a to co nejlépe.
3. Nejvíce mě baví matematické a fyzikální soutěže, jelikož zde nejde jen o to, co si zapamatujete z hodin, či co máte o daném tématu soutěže načteno, ale jde o to, pochopit správně otázku, vymyslet její řešení a samozřejmě správně vypočítat.
4. To je těžká otázka, asi bych vám vyjmenovala celý rozvrh, avšak mezi ty opravdu nejoblíbenější předměty patří matematika, fyzika, dějepis a jazyky.
5. Stále netuším, co bych jednou chtěla dělat. Vědecká dráha by také nebyla špatná, ale vážně nevím. Mým cílem je prozatím co nejlépe vystudovat.
6. Mezi má přání se řadí být alespoň součástí nějakého objevu, ne-li ho sama objevit. Velice ráda bych cestovala, chtěla bych navštívit např. Machu Picchu, Niagarské vodopády či skalní město Petra. Ale to největší přání, které se mi určitě jednou splní, je jít za jasné noci ven, vyjít na nějaký kopec, kde nejsou žádné stromy, jen pláň měkké trávy či mechu, kde je ticho, jde slyšet pouze cvrkání cvrčků a lze bez potíží pozorovat souhvězdí a uvědomovat si, že jsme toho všeho součástí...

Jana Feldbabelová

1. Jednou za týden máme s Petrou Prknovou ve škole intervenční hodiny, kde se učíme věci navíc a připravujeme se na různé soutěže. Také se aktivně zapojuji do celoroční matematické soutěže Pikomat, kde se řeší zajímavé úlohy, s nimiž se ve škole nesetkáme.
2. Záleží na tom, co je to za soutěž. Například Přírodovědný klokán je pro starší ročníky, tak jsem to jen tak zkusila. Astronomická a Matematická olympiáda mi celkem jdou a chtěla bych se umístit.
3. Baví mě matematické, fyzikální a logické.
4. Ze školních předmětů mě baví dějepis a občanka – paní učitelka Kadlecová dobře vypráví, povídáme si na dané téma a její hodiny mám ráda.
5. Zatím ještě nevím, chtěla jsem být herečkou. Nejspíš by mě bavila také architektura nebo návrhy interiérů a exteriérů.
6. Od malička mám přání zažít nějaké adrenalinové aktivity. Některé jsem už vyzkoušela – třeba bungee jumping a paragliding a chtěla bych někdy skočit padákem, potápět se s výstrojí nebo si užít skydiving.

M006

SOUTĚŽ O NEJSPOrTOVNĚJŠÍ TŘÍDU

I letos se na naší škole koná soutěž o nejsportovněji třídu. Po první disciplíně, kterou byl přespolní běh, se jako druhá disciplína odehrála florbalová utkání. V dnešním čísle vám přinášíme výsledkovou listinu a také se můžete kouknout na fotky, které jsme nafotili v průběhu florbalových zápasů. Další disciplína, která se do soutěže bude počítat, je basketbal.

Peťa

Soutěž o nejsportovněji třídu 4. až 5. ročník

pořadí celkem	body celkem	třída		přespolní běh	florbal	stisk vysoký	přehazovací	vypětí	počítačová	atletika	všoboj
		4.A	4.B								
1	12,0	5.A	4.A	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
2	7,0	4.A	4.A	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
3	6,0	4.A	4.A	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Soutěž o nejsportovněji třídu 6. až 7. ročník

pořadí celkem	body celkem	třída		přespolní běh	florbal	stisk vysoký	přehazovací	vypětí	počítačová	atletika	všoboj
		6.A	6.B								
1	12,0	7.A	6.A	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
2	10,0	6.A	6.A	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
3	8,0	6.A	6.A	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Soutěž o nejsportovněji třídu 8. až 9. ročník

pořadí celkem	body celkem	třída			přespolní běh	florbal	stisk vysoký	přehazovací	vypětí	počítačová	atletika	všoboj
		8.A	8.B	8.C								
1	21,0	8.A	8.A	8.A	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
2	18,0	8.A	8.A	8.A	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
3	15,0	8.A	8.A	8.A	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

FOTOGRAFICKÁ SOUTĚŽ

Školní parlament uspořádal fotografickou soutěž na téma Naši mazlíčci. Své práce do ní poslalo celkem třináct žáků. Bylo těžké vybrat ze všech fotografií ty nejhezčí, a tak se nakonec o první tři místa podělilo celkem osm snímků.

1. místo

Nela Fedrová 8. B, pes Barnabášek, husy Jája a Pája

2. místo

Anna Nekulová 8. B,
kocour Mourek, kohout Rudolf IV.

3. místo
Třetí místo obsadili tři
výherci.
Julie Smetanová 6. A
pes Annie

Nela Prknová 2. B
králíček Ňufík

Klára Kovářiková 8. B
kocour Cvalda

Vítězům blahopřejeme a všem ostatním děkujeme za účast v soutěži a krásné fotky.

M006

OCHUTNÁVKA EXOTICKÉHO OVOCE

Naše škola je zapojena do projektu Ovoce a zelenina do škol, který je financován Evropskou unií. Jeho cílem je naučit děti pravidelně jíst ovoce a zeleninu a podpořit u nich správné stravovací návyky. Každý týden dostáváme např. jablka, hrušky, pomeranče, mandarinky nebo pítíčka od společnosti Bovýsek. Jednou ročně je pro nás připravena speciální zásilka, díky níž máme možnost ochutnat ovoce a zeleninu, které běžně nekonzumujeme.

Letos ochutnávka exotického ovoce proběhla ve středu 23. února. Na prvním stupni oloupe, rozkrájá a připraví ovoce pro žáky jejich třídní učitelky a učitelé, na druhém stupni to už zvládneme i sami.

Připravili jsme pro vás fotoreportáž, jak si s přípravou poradili v sedmém ročníku.

Ochutnávka exotického ovoce zahrnovala avokádo, mango, kiwi a bílou ředkev.

Avokádo (plod hruškovce přeladného) pochází z Mexika. Je zdrojem draslíku, mědi, hořčíku, fosforu a vitamínu C, K, H, E a B, obsahuje mizivé množství cukru, ale velké množství tuku. My jsme ochutnávali odrůdu Fuerte, která má hruškovitý tvar.

Mango (plod mangovníku) pochází z jižní a jihovýchodní Asie. Plody mají různé tvary, velikost a tvar, největší mohou vážit až 2 kg. Obsahuje vitamíny A, C, beta karoten, draslík a vlákninu. Obsahuje málo tuku a sodíku.

Kiwi (plod popínavých dřevin rodu aktinidie) pochází z Číny. Ovoce má oválný tvar a je pro něj typická hnědá chlupatá slupka. Jedno kiwi stačí na pokrytí denní dávky vitamínu C, dále v něm najdeme draslík, vitamín E, pomáhá při stresu, chřipce, rýmě a nachlazení.

Ředkev bílá je kořenová zelenina pocházející z východní a jihovýchodní Asie, v Číně se začala pěstovat už 500 let před naším letopočtem. Je skvělým zdrojem vitamínu A, E, C, draslíku a fosforu. Obsahuje málo kalorií, proto je vhodná při dietě.

NA SVĚTĚ NEJSI SÁM...

Přednáška pro třetí třídy se konala v naší škole na začátku února tohoto roku.

Pomohla dětem pochopit, že jejich život i život ostatních je jedinečný a že ho musíme chránit. Život znamená také neublížovat druhým a vzájemně si pomáhat.

Zajímavá podtémata:

- podpora individuality a zdravého sebevědomí žáků
- rodina, kamarádi, lidé kolem nás, svět, ve kterém žijeme
- příroda a ochrana životního prostředí
- čím se liší lidé kolem nás (vzhled, povaha)
- emoce, zvládání negativních emocí (hněv, závist...)
- šikádlení nebo šikana – prevence sociálně-patologických jevů (šikana, agresivita, extrémismus)
- třídění odpadu

Príspevky žáků 3. A vystihují některé části přednášky, jak se dotkly každého z nich. Přidanou hodnotou byl i úkol pro každého napsat na připravená přání jméno kamaráda, případně zač si ho vážíme. I já dostala tři přání a zahřála mě u srdce.

Třídní učitelka Jana Průšová

Lilli Berková

Ve škole jsme měli přednášku o tom, že na světě nejsme sami. Na začátku jsme viděli video, které bylo o dvou sestřích, a jedna ze sester druhou sestru nesnášela a psala si to do deníčku. Psala jen ošklivá slova o své sestře. Najednou se z deníčku začaly objevovat malé příšerky, které, když jich bylo moc, tak se proměnily ve velkou příšeru. Tak sestra, která do deníčku psala, stránku roztrhla a začala z roztržených slabik skládat hezká slovíčka a sestře se omlouvala. Velká příšera se začala rozpouštět. Za chvíli přišla do domu druhá sestra. První sestra ji šla obejmout a druhá to nechápala. Bylo to proto, že si první sestra uvědomila, jak má svou sestru ráda. Přednáška byla o nás všech, o tom, co si o nás myslí ostatní a co bychom neměli dělat ostatním. Dozvěděla jsem se spoustu nových věcí. Mohli jsme se hlásit a odpovídat na různé otázky. Tato přednáška se mi velmi líbila.

Tomáš Račický

Žáci z 3. A a 3. B měli přednášku dne 9. 2. Na světě nejsi sám. Na začátku přednášky jsme koukali na video Animated Short Film HD „WATCH YOUR FEELINGS“. Pak jsme probírali, jaký jsem, např. hodný, zlý, dobrý, špatný, a když jste na někoho našťvaný, ovládat svoje pocity. Když jsme šikanováni, říct to kamarádovi, rodině atd., ukazovali jsme, jak nám je vícekrát za přednášku. Na konci jsme dostali kartičky a měli jsme úkol napsat někomu ze třídy, koho máme rádi a proč. 😊

Markéta Lojdová

Jako první jsme viděli video, které bylo o dvou sestřích. Jedna měla doma spoustu výher a druhá ne. A ta, která neměla, si psala deník. Na poslední stránce napsala: NESNÁŠÍM SESTRU. Z deníku se zhmotnili bubáčky a spojili se do velkého strašidla. Když ukázala na strašidlo I'M SORRY, tak se rozpadlo. A pak se spolu sestry objaly ve dveřích. Potom jsme si povídali, že na světě nejsme sami, a paní, co měla přednášku, nám povídala, že když někdo našemu kamarádovi ubližuje, že se ho máme zastat nebo to řešit s nějakým člověkem. Ještě nám rozdala kartičky se srdíčkem a měli jsme do něj napsat, koho máme rádi. Odesli jsme si z toho poučení, že když máme zlost, tak ji máme napsat na papír a pak se nám uleví.

DĚJEPISNÁ EXKURZE

Ve čtvrtek 24. února se šestáci vydali do Brna. V rámci dějepisné exkurze navštívili nejdříve hvězdárnu a planetárium a poté pavilon Anthropos.

Poté, co se v planetáriu uvelebili do pohodlných sedadel, začal program promítáním hvězdné oblohy, který byl doprovázen výkladem o hvězdách, souhvězdích, kometách, Mléčné dráze a dalších zajímavostech z vesmíru. Poté se podívali na program s názvem Planety: Cesta Sluneční soustavou a společně s vesmírnými sondami prozkoumali povrch Měsíce, Marsu, Jupitera a ostatních planet. Po skončení pořadu se vyřídili na hřišti před planetáriem a pak už spěchali za mamutem a pravěkými lidmi. V Anthroposu si připomněli, co se učili v dějepise o našich nejstarších dějinách, a dozvěděli se i spoustu nových informací.

A jak se šestákům exkurze líbila?

- Více se mi líbilo v planetáriu, hlavně promítání na strop.
- Bylo to skoro, jako kdybysme v tom vesmíru opravdu byli.
- Viděli jsme různá vesmírná tělesa a hvězdy. Meteorit vypadal jak kometa, kometa byla z vody, prachu, některé meteority při pádu shořely.
- V planetáriu se mi líbilo, jak na nás padaly planety nebo jak na nás přišlo.
- Nejvíc se mi líbilo, jak v planetáriu promítali znamení a souhvězdí a jak nám pán promítal pořad.
- Zapamatoval jsem si, jak se lovíli mamuti.
- V Anthroposu byl nejzajímavější hrob tří mužů.

Hvězdárna a planetárium

Brno

Víte, že...

- je na obloze 88 souhvězdí?
- na obloze jsou i neobvyklá souhvězdí, např. Kompas a Tukan?
- nejjasnější hvězda je Sírius?
- Polárka je až 48. nejjasnější hvězda?

Anthropos

Víte, že...

- cena Věstonické venuše je přes 900 milionů korun?
- za imunitu vděčíme člověku neandrtálskému, protože každý z nás má v sobě 1-4 % jeho genů?
- mamut dorůstal do výšky až 3 metrů?
- hendikepovaní lidé byli v pravěku považováni za výjimečné? Často bývali šamany, léčili lidi, měli výsadní postavení, byli váženi.
- maketa mamuta byla postavena v roce 1965 a skoro celá shořela při filmování v 70. letech? Filmaři na ni namířili reflektory a díky teplu se vzněla.

LYŽAŘSKÝ KURZ

Na začátku února jsme se vydali do Jizerských hor na sever České republiky. A náš lyžařský kurz nemohl začít lépe než uvíznutím na dálnici kvůli rozbitému autobusu. Několik hodin jsme v nevědomosti čekali na nějaké informace, co se vlastně stalo. Ale dobrá nálada nás rozhodně neopustila. Úsměvy na tvářích nám vydržely téměř celou cestu, ale někteří byli z toho smíchu tak znaveni, že při cestě náhradním autobusem namačkaní mezi kufrů a ostatními zavazadly a spolužáky prostě usnuli. Po přijetí nás čekalo to, co čeká každého, kdo se někdy v příštích letech zúčastní našeho lyžařského kurzu. Vybalování, instrukce... Každý den se lišil a nebyl den, který by byl totožný s některým z těch předchozích. Vždy se stalo něco nevídaného nebo něco, co jsme vůbec nečekali. Od aprílového počasí až po pády i těch, u kterých bychom to vůbec nečekali. Podívejte se na některé příhody, které se nám na kurzu staly...

Pády prostě patří ke všemu. Jak v životě, tak i na lyžařském kurzu se někdy padá a v případě kotev, které nás vozily nahoru na kopec, těch pádů bylo opravdu hodně. Naštěstí ale téměř každý karambol byl doprovázen smíchem. Někteří se drželi za ruce, aby vůbec dokázali vyjet nahoru, někteří se prostě jen tak pro pobavení krásně vyváleli v čerstvě napadaném sněhu.

Jeden z dalších krásných zážitků z hor byla cesta na rozhlednu jménem Štěpánka. Cesta nahoru byla dosti příkrá a strmá, ale za výhled to rozhodně stálo, byla totiž krásná mlha. Skákali jsme do sněhu, který nám byl po pás jako za let našich rodičů a prarodičů, a dokonce i pan učitel Bulín se chtěl nechtě zabořit do sněhu napadaného okolo rozhledny, když procházel s žáky okolí. Spousta z nás zde hrála koulovanou a skákali jsme do sněhu jako kameny do vody. Někdy je srandy ale až moc a dojde až k tomu, že si někdo zraní koleno. Vše nakonec naštěstí následně dobře dopadlo. Dle mého názoru se výlet úžasně vydařil.

Myslím si, že za jeden takový obrovský zážitek se dá počítat i každý strávený společný večer. Hráli jsme spoustu společenských her, které nás neuvěřitelně stmelily. Na konci lyžařského kurzu jsem si připadala mnohem bližší s lidmi, které jsem na začátku třeba ani neznala. A nejen se žáky, ale i s učiteli. Připadalo mi, že je znám od mala a že s nimi máme nespočetně zážitků.

Každý den byl svým způsobem originální. Zásahu na tom nemělo jen to, že jsme byli v nádherných horách s nádherným počasím, ale velkou zásluhu na tom měli učitelé, kteří se o nás celý lyžák starali, majitelé hotelu, kteří na nás byli ohromně milí, a samozřejmě i každý žák, který se tohoto zájezdu zúčastnil. DĚKUJEME! Až si někdy někdo po letech vzpomene na tento kurz, bude vědět, že byl jednou z mnoha jeho částí a právě proto byly tyto chvíle takové, jaké byly. Každý z nás udělal z téměř „obyčejného“ zájezdu nezapomenutelný a rozhodně neobyčejný zážitek, každý na tom má svůj podíl. Všichni totiž tvoříme životy lidem kolem nás. A ať se do jejich myslí zapíšeme v dobrém, či ve zlém, víme, že stejně jako každý účastník našeho lyžáku jsme tvořili část životního příběhu zase někomu dalšímu...

Co napsat závěrem?

Zažili jsme toho opravdu hodně a bylo by těžké shrnout vše, co se během našeho pobytu na horách událo, do několika vět. I vy si můžete, stejně jako my, vytvořit vlastní část svého životního příběhu tím, že se příští rok vydáte na lyžák se svojí třídou. A jestli je nějaká věc, kterou vám můžu zaručit, tak je to sto procentně to, že z lyžáku odjedete s úsměvem na tváři a s tím, že víte, že jste potkali minimálně jednoho člověka, kterého jste neznali. Navíc vás společně strávený čas ohromně stmelí s vašimi spolužáky.

Všem, kdo pojedete příští roky na lyžák, přeji: Užijte si to!
A nezapomeňte, že žijeme jen jednou... a to teď!

NΥ

ROZHOVORY

Od začátku září se ve výuce setkáváme s dvěma novými posilami našeho učitelského sboru. Na prvním stupni s paní učitelkou Dagmar Otáhalovou, která se vrátila po mateřské dovolené, a v hodinách matematiky na druhém stupni s paní učitelkou Martinou Chalupovou, která na naši školu nastoupila již na jaře minulého roku v době distanční výuky také po mateřské dovolené.

Zeptali jsme se jich, jak se jim u nás líbí, a poprosili je, aby zavzpomínaly na svá školní léta, protože obě byly žákyněmi ZŠ v Jemnici. Dozvěděli jsme se spoustu zajímavých věcí a doufáme, že i vás jejich vyprávění pobaví.

Rozhovor s paní učitelkou Martinou Chalupovou

1. Chybí vám něco na naší škole?

Ne. Na této škole mi nic nechybí.

2. Co se vám u nás líbí?

Jsem mile překvapena technickým a počítačovým zázemím jemnické základní školy. Třídy a učebny navozují příjemnou atmosféru k učení.

3. Proč jste se rozhodla nastoupit na tuto školu?

Po rodičovské dovolené jsem měla více pracovních nabídek, ale jemnická základní škola byla pro mě jasnou volbou, jelikož jsem zde absolvovala povinnou školní docházku. Ráda na tu dobu vzpomínám.

4. Učil vás některý ze současných vyučujících?

Jaké jsou rozdíly mezi školou v době vaší docházky a současnou. Máte nějakou zábavnou historku?

Jediný ze současných učitelů, který mě učil, byl pan učitel Bulín na hudební výchovu. Obdivovala jsem jeho hudební nadání a nasazení v hodinách. Měli jsme možnost si také vyzkoušet hru na různé hudební nástroje. Pan učitel je prostě muzikant tělem i duší. ☺ Ostatní učitelé již na této škole nepůsobí.

5. Které předměty vás nejvíce bavily?

V dnešní době se ve vyučování používá daleko více moderní technologie. Změnil se také vztah učitel – žák.

Zábavných situací jsem ve škole zažila spousty, některé z nich nejsou publikovatelné v tomto časopisu. ☺ Tak aspoň jedna z nich. V hodině slohu jsme měli mluvní cvičení na téma „Jak jsme strávili víkend“. Tak jsem začala paní učitelce vyprávět do nejmenších detailů, jak jsem s kamarádkou pitvala žízalu. Jelikož byla paní učitelka citlivější povahy, tak mě po chvíli mého napínavého vyprávění zastavila se slovy: „A dost, zvedá se mi žaludek!“ Tak skončila moje kariéra stand-up komičky. Žádný předmět mi nedělal problém, ale kdybych si musela vybrat, tak to byly matematika, přírodopis, zeměpis a německý jazyk.

4. Odkud pocházíte? Líbí se vám Jemnice?

Pocházím z krásné malebné vesničky jménem Lhotice, která se nachází nedaleko Jemnice. Město a její okolí mám velmi ráda, i když je to Bohem zapomenutý kraj.

Děkujeme za rozhovor.

Hanka ʘ, an:) a Nʘʘ

Rozhovor s paní učitelkou Dagmar Otáhalovou

1. Jak se změnila škola během vaší nepřítomnosti? Co vás překvapilo? Co bylo na vašem návratu nejtěžší?

Do práce jsem se vrátila po čtyřech letech mateřské dovolené. Během té doby jsem vedla sportovní kroužky (míčové hry pro první stupeň, basketbal pro 2. stupeň). Změny, které ve škole probíhaly, jsem průběžně vnímala jako všichni ostatní. Návrat pro mne byl bez jakýchkoli obtíží.

2. Učil vás některý ze současných vyučujících? Jaké jsou rozdíly mezi školou v době vaší docházky a současnou? Máte nějakou zábavnou historku?

Ze současných vyučujících mě učil p. uč. Novák (zeměpis), p. uč. Bulín (hudební výchova – vzpomínám si, že jsem p. uč. Bulína doprovázela hraním na varhany a každý rok se mě snažil přihlásit do pěvecké soutěže, ale vždy (naštěstí) do toho vlezla nějaká sportovní událost). Dále si vybavuji pár kolegů, kteří u nás suplovali, např. p. uč. Petrák nebo p. uč. Pešková. ZŠ jsem navštěvovala v letech 1991-2000. Během této doby jsem prožila mnoho velkých změn. 1. a 2. třídu jsem odchodila v jiné budově, vzdálené asi 100 metrů od naší školy (říkávalo se „na soudě“). V r. 1994 se dostavěla přístavba, kde se nyní nacházejí třídy prvního stupně, a čekalo nás stěhování do školy. V tom samém roce vznikla i nová jídelna. Dříve se choďovalo přes celé náměstí do bývalých kasáren (dnes inkubátor). Další velká změna se týkala úboru do Tv. Po roce 1993 jsme si mohli zvolit jakékoliv sportovní oblečení na tělesnou výchovu. Předtím všechny dívky musely nosit bílé tričko a modré „kalhotky“, kluci bílé tílko a červené trenýrky. V průběhu mých školních let jsem prožila několik silných zážitků, např. hory 1998 (7. třída). Nebyl sníh, kvetly pampelišky, rostla tráva a večer jsme se mohli dívat na televizi, protože se konala olympiáda v Naganu. Naši hokejisté v ten večer vyhráli zlatou medaili. Dále běh maratonského závodu v Praze (my jen 5 km). Běh byl plný adrenalinu – mačkanice s několika tisíci účinkujícími, snažit se nezakopnout, aby vás dav neušlapal, a pak nakonec se najít.

3. Které předměty vás nejvíce bavily?

Nejvíce mě bavily pokusy v chemii, tělocvik, výtvarná výchova a matematika.

4. Kdy jste začala hrát basketbal? Největší úspěchy, názvy soutěží, soupeři. Hrajete i dnes např. s přáteli? Co pro vás basketbal v životě znamená? Máte nějakou zábavnou nebo nezapomenutelnou vzpomínku z basketbalu?

Basketbal jsem začala hrát od 5. třídy pod vedením p. uč. Regenové, o rok později s p. uč. Chvojkou. Byl na nás hrdý, dostávaly jsme se až do krajských kol. Košíkovou hrají bez přerušování. Na gymnáziu jsem se přihlásila do kroužku, to samé i na vysoké škole. Po studiu jsme založily s bývalými spolužačkami a kamarádkami vlastní družstvo pod názvem Černé vdovy (později Smišci a nakonec jsme skončily u názvu Jemkís). Vytvoření družstva vzniklo přihlášením do Jemnické ligy, založené p. uč. Chvojkou v r. 2006. Na památku vlastním historický deník p. uč. Chvojky, kde jsou zápisy všech turnajů Jemnické ligy v letech 2006 – 2010. Chtěla bych zde pro zajímavost vyjmenovat přihlášená družstva v průběhu této doby – Negřice, G++, VP, Smišci, Černé vdovy, Čtyřlístek, Šetřete nás, Vzpoura posledních, Kálky, Fly Girls, Jemkís, Pupíci, Čermáková, ŠSK, Jupíci, Juniorky, Ladies, V roce 2008 byl založen Janem Tesařem Okresní přebor dívek a žen, tím začala dlouhá hra zápasů až dodnes. Basketbal byl, je a bude nedílnou součástí mého života. Mám jednu nezapomenutelnou vzpomínku z basketbalu, z jednoho zápasu Okresního přeboru dívek a žen cca pře 8 lety. Byla zima, plesová sezóna. Tenkrát jsem netušila, že i obyčejná řasenka na řasách může být při sportu nebezpečná. Během doskakování pod košem se otřela paže soupeřky přes můj obličej. Ucítila jsem jakoby štípnutí na víčku u pravého oka. Zjistila jsem, že je vše ok, jen mě zaslzelo oko a chtěla jsem dát pokyn k pokračování hry. Vzápětí jsem si všimla, že protihráčka začala být hysterická, protože měla na své paži přilepené moje řasy z horního víčka. Většinu řas, jednu vedle druhé pěkně poskládané. Zápas jsem už nedohrála, víčko nateklo a pohltit mě pocit zoufalství nad jejich ztrátou. Po dvou měsících řasy opět dorostly.

5. Které další sporty máte ráda a aktivně se jim věnujete?

Ráda hraji volejbal, florbal, pinec, ráda lyžuji a zkusím všelijaká cvičení.

Paní učitelka Otáhalová nám přinesla fotografii, na níž jsou účastníci Poháru rozhlasu z roku 1999. Najdete ji mezi ostatními?

Poznáte dva učitele, kteří dnes ještě působí na naší škole?

Pro ty, kteří si neví rady, tady máme malou nápovědu. Paní učitelka má na fotce stejné tričko se současným vyučujícím zeměpisu.

Děkujeme za rozhovor

Hanka ʘ, an:) a NŸ

STUDENTSKÁ LÉTA NAŠICH UČITELŮ

I učitelé byli jednou žáci jako my, a proto jsme se rozhodli, že se jich zeptáme na pár otázek, které se právě týkají jejich studentských let. Všichni víme, že dnešní doba se dost liší od té dřívější, a proto si myslíme, že vás nějaké odpovědi zaskočí... Dneska vám přinášíme první část rozhovorů. Na pokračování se můžete těšit v příštím čísle.

Snad se nad odpověďmi pobavíte, přeji Vám krásné čtení.

Otázky, které jsme položili našim učitelům:

- 1) Které předměty jste měli rádi a nerádi? Proč?
- 2) Čím se lišila výuka, pravidla, přestávky od dnešní doby?
- 3) Čím jste chtěli být?
- 4) Zajímavost, co by nás překvapilo, něco pro pobavení???

Peťa

Odpovědi paní učitelky Kristýny Veselé

1) Na základní škole jsem měla nejradši matematiku, fyziku a chemii. Trošku jsem nemusela tělocvik, protože jsem neuměla šplhat a kotrmelec dozadu. Ale pšt. Jinak mě sport baví. Málem bych zapoměla na diktáty a hledání na mapě na střední škole, to nebyla procházka růžovým sadem.

2) Za nás měl učitel velkou autoritu, co řekl, to platilo. Na většinu z nich vzpomínám s láskou. Nebyly počítače, mobily a další vymoženosti dnešní doby. Jen černá tabule a křídly. Co jsme potřebovali vědět navíc, to jsme hledali v knížkách a navštěvovali jsme knihovny. O přestávce jsme museli svačit v lavici na ubrusku. Později jsme o přestávkách chodili po chodbě stále dokola.

3) Už od třetí třídy jsem chtěla být paní učitelkou. Měli jsme moc hodnou třídní. Byla pro mě vzorem.

4) Dámy, žádné malování, lakování nehtů a extravagance. Přezůvky byly bačkory, teda na základní škole. Já jsem absolvovala jako poslední ročník jen osmiletou povinnou školní docházku na ZŠ Dobrovského v Mor. Budějovicích. Další žáci už chodili na Havlíčkovu. Pozor, v tělocviku jsme nosili modré kalhotky a bílé tričko a kluci červené trenky. Venku tenisky a v tělocvičně jarmilky, cvičky.

Peťa

Odpovědi paní učitelky Jany Petrákové

1) Na základní škole jsem oblibu předmětu příliš neřešila. Prostě jsem chodila do školy. Co mi nešlo, brala jsem jako výzvu nebo jsem to prostě přežila. Nesnášela jsem ale slepé mapy, to se musím přiznat. Před manželem psst.

2) Výuka se rozhodně lišila. Celá docházka. Například mít jen namalované řasy bylo i v osmé třídě nemyslitelné. My totiž vycházeli v osmičce. Nalakované nehty? Obarvené vlasy? I na střední škole znamenaly problém! Písemky třeba v ČJ jsme psali na obě strany linkované A4, a to včetně zadání, žádný předtisk. Tabule popsané křídou jsme museli mazat často odporně páchnoucími houbami. O přestávkách, v rámci běžné zábavy, litaly nebezpečně vzduchem. Věřte, že nechcete, aby vám něco takového přistálo na obličejí. Ble. O způsobu hodnocení se nediskutovalo, neexistovaly opravné písemky. Neměli jsme mobily. V něčem jsme ale byli stejní. Takže jsme si povídali (také jsme se pomlouvali), opisovali jsme, co se dalo, hihňali jsme se a škádlili jako vy.

3) Nevěděla jsem, čím chci být. Netušila jsem, čím bych vůbec mohla být. Zнала jsem jen základní zaměstnání, která se vyskytovala v okolí. Tehdy se šlo buď na učňák, ekonomku, zdravotku, gympl, kadeřnici, prodavačku, nebo nějakou průmyslovku. Význam toho slova jsem tenkrát ani nechápala. Přihlásila jsem se, tedy naši mi dali přihlášku, na střední pedagogickou školu, protože to se jevílo jako schůdné řešení vzhledem k mému prospěchu, zájmům, tehdejšími ideálům a představám o mých schopnostech. Vůbec to nebylo jednoduché.

4) (Smích) to by mohlo být na celý Jemňáček. Co přiznám? Sami sebe vidíme vždycky trochu jinak, než nás vnímá okolí. Překvapí vás, že jsem rozhodně nebyla vzorným žákem? Vůbec jsem se necítila sebevědomá a sebejistá. V těch třinácti letech jsem si někdy připadala i ztracená. Dělat šaškárny. Dělat šaška může být i dnes únikem z nejistoty. Smát se je lepší než být v rozpacích. V pubertě jsme se hodně tzv. řehťali. Jednou mě maminka při takovém záchvatu, kdy jsem se svíjela smíchy na zemi, polila hrnkem studené vody. To mě málem zabilo. Myslela jsem, že umřu. Zase smíchy. ☺

Peťa

Odpovědi pana učitele Martina Švandy

- 1) Měl jsem rád tělocvik, český jazyk, protože mi to docela šlo, a neměl jsem rád ruštinu.
- 2) Výuka se lišila docela výrazně, nebyla žádná technika, jako máme dnes. Psalo se křídou. Zajímavé bylo, že o přestávkách na chodbách nebyli učitelé, ale žáci starších ročníků, kteří zapisovali zlobivé žáky. Na konci týdne učitel vyhlásil napomenutí.
- 3) Prvně jsem chtěl být policejním vyšetřovatelem, dokonce jsem se hlásil i na školu, kam jsem se nedostal. Jinak jsem nebyl moc rozhodnutý, tak jsem šel na gymnázium a potom na učitele.
- 4) Nebyl jsem moc hodný, ale snažil jsem se, aby nikdo nezjistil, že jsem zlobil.

Hanka ʘ

Odpovědi pana učitele Bohumila Navrátila

- 1) Měl jsem rád matematiku, fyziku a chemii. Měl jsem je rád, protože mě bavily.
- 2) Bylo toho víc na učení nazpaměť, dneska už se toho po vás tolik učení nazpaměť nechce. Nic se nepromítalo a vše se zapisovalo na tabuli.
- 3) Nedřívě jsem chtěl jít na zemědělkou, potom jsem tam nešel a místo toho jsem začal studovat na chemické fakultě v Pardubicích. Potom jsem dělal rozborů spojené s chemií, rozborů rostlinné. A potom se naskytla nabídka, tak jsem šel učit.
- 4) Jednou jsem na lyžáku na vysoké jel na běžkách ze Špičáku až na Boubín.

an:)

Odpovědi pana učitele Josefa Nováka

- 1) Měl jsem rád tělocvik, zeměpis, dějepis, češtinu, ruštinu, protože mě to fakt bavilo a měl jsem na to asi i talent a měli jsme na to super učitele. Nešla mi moc matika a jako přeučení levák vůbec neumím kreslit a většinu výkresů mi maloval spolužák.
- 2) Výuka se lišila tím, že nebyl internet, byly klasické dřevěné tabule s křídou, hodně jsme si lepili mapy a obrázky do sešitů, učili jsme se dost věcí nazpaměť a já mám sloní paměť, tak si dost pamatuju. Hrozně moc jsem četl – mám přečtenou snad celou knihovnu v Radoticích, vesnice 5 km od Jemnice, odkud pocházím. Pravidla byla daná školním řádem a ten se moc nezměnil, taky jsem ho za trest opisoval. A neměli jsme tělocvičnu, tak jsme cvičili v Polici v židovské synagoze a zbytek roku jsme cvičili venku – fotbal, atletika, hokej – já byl šikovný na všechny sporty a měl štěstí na super tělocvikáře.
- 3) Chtěl jsem být vojenským lékařem – tak jsem po 9. ročníku (jen dvě dvojky – matika a výtvarka) odešel na Vojenské gymnázium do Opavy.
- 4) Klečel jsem v ředitelně na škole v Polici – neměli jsme tělocvičnu, tak jsme v polední přestávce dělali judo ve třídě na žíněnkách a nachytil nás ředitel školy. Ale nechal si to vysvětlit, že se nepereme, že to bylo sportovní utkání.

Sofie _S♥_

Odpovědi paní učitelky Jitky Kadlecové

- 1) Měla jsem ráda dějepis, výtvarku a tělocvik. Co jsem ovšem neměla ráda, byla fyzika a chemie.
- 2) Studovala jsem základní školu a gympl v Moravských Budějovicích. Pak jsem studovala v Brně.
- 3) Všechno se psalo, vyhledávalo v knihách a nebyly žádné hry. Přestávky se ani tolik nezměnily.
- 4) Chtěla jsem být rehabilitační sestra, ale kvůli mému zdraví mě nevzali. Pak jsem dělala hodně let v muzeu.

Sofie _S♥_

Odpovědi paní učitelky Lucie Foumové

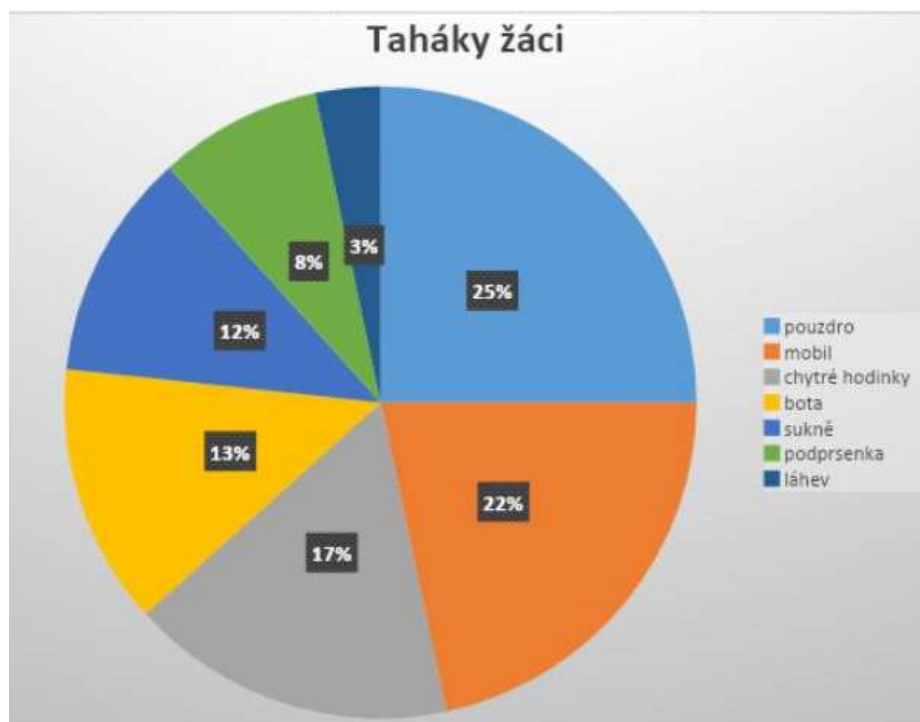
- 1) Ve škole jsem neměla předměty, které mě vyloženě nebavily, ale mými favority byla TV, ČJ a NJ. Sport jsem milovala od mala a potřebovala jsem vybit energii, kterou jsem jinak zaměřovala na sourozence. ☺ Na jazyky jsme měli fajn učitele, kteří byli milí, lidští, se smyslem pro humor.
- 2) Pravidla i přestávky byly vesměs totožné.
- 3) Jako malinká (asi do 2. třídy) jsem toužila být baletkou. V naší spádové oblasti nebyla ale možnost navštěvovat baletní školu, a tak jsem se zaměřila na sportovní gymnastiku a basketbal, což bylo poté v době, kdy jsem se rozhodovala, čím se budu živit, jasná volba. Rozhodla jsem se pro učitelství TV a k tomu si zvolila německý jazyk, který se mi líbil a velmi mě bavil.
- 4) Nenapadá mě, čím bych překvapila nebo pobavila.

Sofie _S♥_

CO NA TO ŠKOLA? – TÉMA TAHÁKY

Položili jste si někdy otázku, jaké taháky se nejčastěji používají? My jsme ji položili 14 učitelům a 60 žákům, abychom zjistili, jakým způsobem se nejčastěji podvádí při náročných testech. Také nás zajímalo, jak fungovaly taháky v době studia našich učitelů, kdy, jak se nám všichni přiznali, byla pravidla přísnější.

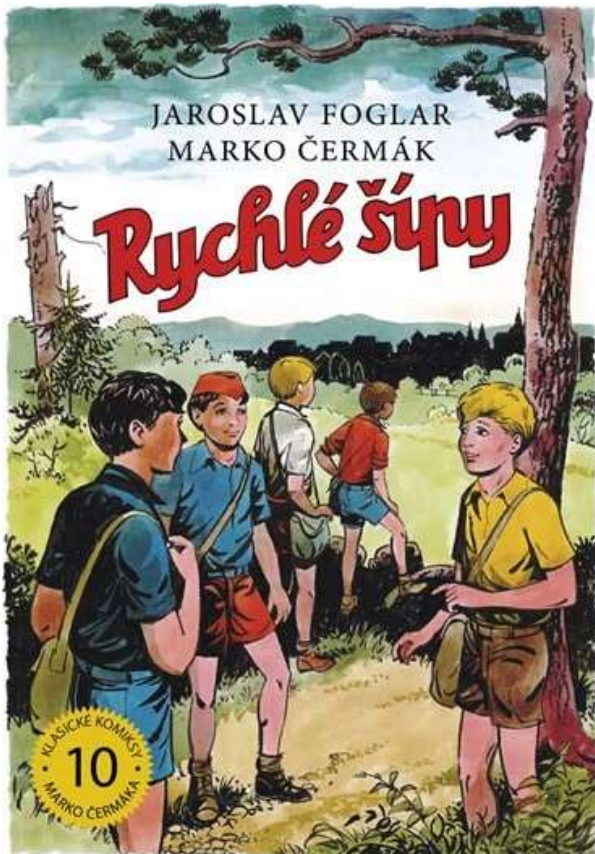
Nakonec ještě přikládám sesbírané a spojené názory na taháky od většiny tázaných učitelů: „Pokud věnujete přípravě kvalitního taháku dostatek času, můžete si být skoro jisti, že jste se látku naučili a tahák se v tu chvíli stává nepotřebným.“ ☺

M006

OSOBNOSTI Z NAŠICH TŘÍD

Milí čtenáři, v zimním čísle Jemňáčku jsme se rozhodli seznámit vás s významným českým spisovatelem Jaroslavem Foglarem a s cestovateli Jiřím Hanzelkou a Miroslavem Zikmundem.

Jaroslav Foglar

Narodil se 6. 7. 1907 v Praze. Rodina se však musela kvůli otcově nemoci stěhovat, a proto se zpět do Prahy vrátil až v roce 1914. Od roku 1920 navštěvoval skautské oddíly. Vystudoval obchodní školu a pracoval v informační kanceláři a poté jako fakturant u firmy Oskar Stein. V roce 1925 vedl skautský tábor na řece Sázavě a stal se vůdcem 34. pražského oddílu.

Jeho první dílo je povídka Vítězství publikovaná roku 1923 v časopise Skaut-Junák. Po úspěchu s knihou Přístav volá založil časopis Mladý hlasatel, ve kterém publikoval výzvu k zakládání čtenářských klubů. Ještě ten rok vyšla kniha Hoši od Bobří řeky. Ve spolupráci s kreslířem Janem Fischerem začaly v Mladém hlasateli vycházet legendární Rychlé šípy. Horší časy nastaly za Protektorátu, kdy se jeho oddíl musel schovat za Klub českých turistů a Foglar musel začít pracovat pro rozhlas. Skauting se nevrátil ani za komunismu, ale v 60. letech začal psát své knihy spojené se Stínadly. Po roce 1989 začaly vycházet sbírky příběhů o Rychlých šípech a nová vydání jeho knih. Zemřel 23. 1. 1999.

Jiří Hanzelka a Miroslav Zikmund

Jiří Hanzelka se narodil na Štědrý den 1920 v Štramberku a Miroslav Zikmund 14. února 1919 v Plzni. Poprvé se setkali, když spolu studovali vysokou obchodní školu, kterou kvůli okupaci mohli dokončit až v roce 1946.

Po válce a po skončení studia podnikli cestu po Africe a Latinské Americe, kdy propagovali značku Tatra, která jim poskytla stříbrnou Tatra 87. Bohužel cesta skončila v Mexiku, kdy jim nebylo dovoleno vstoupit do USA. Po cestě pořizovali fotografie, filmový materiál a poznámky, z kterých vytvořili své knihy. Napsali např. knihy Afrika snů a skutečnosti nebo Cejlon – ráj bez andělů, v této knize jsou fotografie, které můžete spatřit níže. Bylo to obrovské dobrodružství, neboť např. přespali na vrcholku Cheopsovy pyramidy, vystoupali na Kilimandžáro nebo se setkali s lovci lebek z kmene Šuárů v Ekvádoru. Jiřího prohnal hroch a prožil si malárii. Také spolu stáli na okraji soptického vulkánu. Po návratu domů, podzim roku 1950, se oba dva oženili.

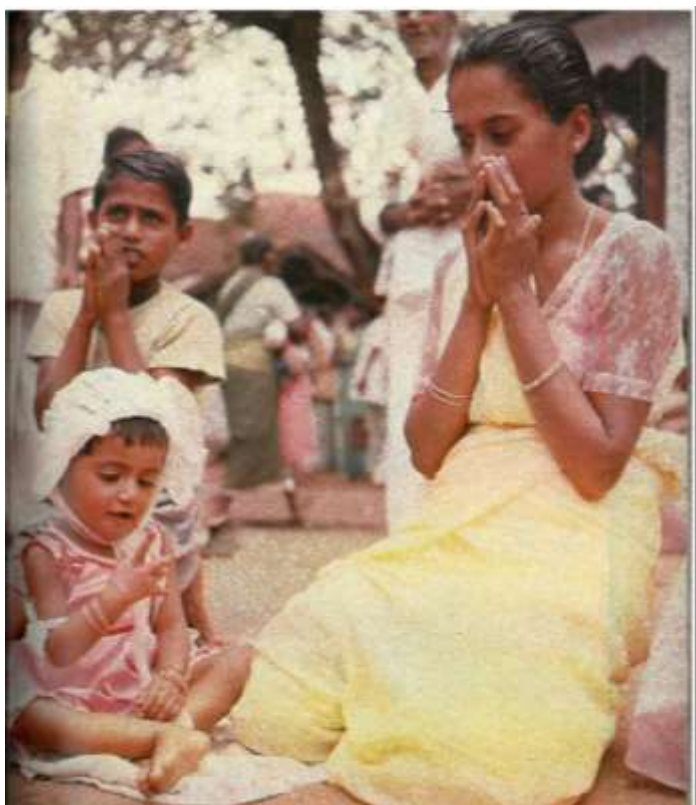
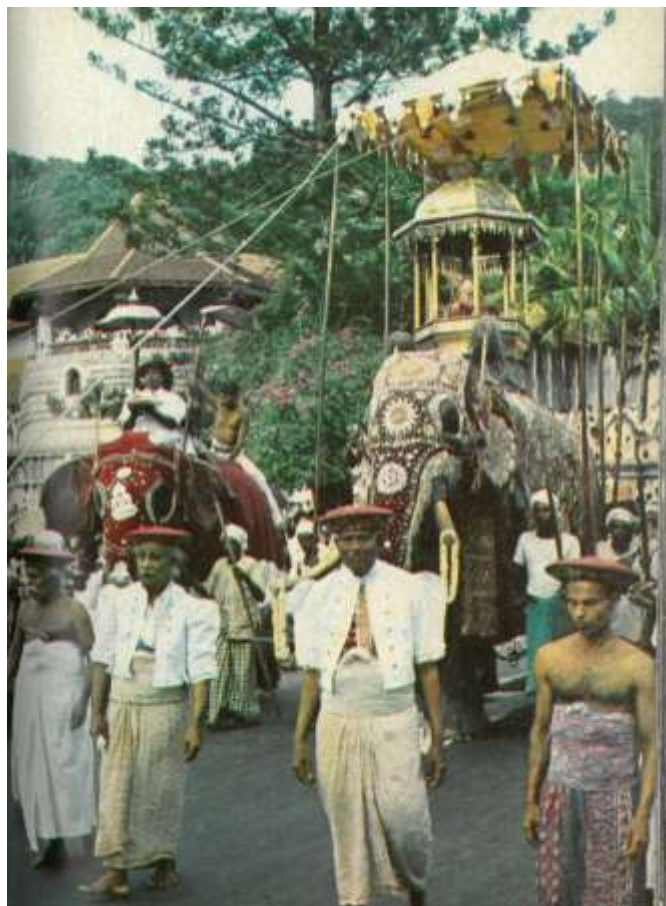
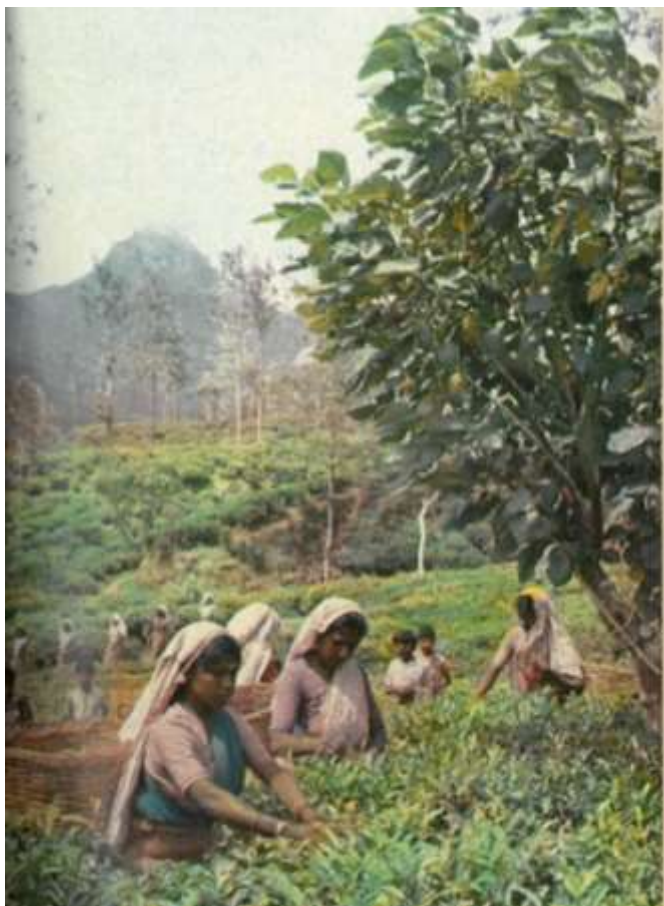
Druhou cestu podnikli opět ve vozech Tatra a procestovali Asii a Oceánii. Navštívili např. Turecko, Sýrii, Cejlon, Japonsko, Indii, Irák nebo Barmu. V 60. letech procestovali velkou část Sovětského svazu, Kazachstán, Kyrgyzstán, Uzbekistán, Ukrajinu, Polsko, Turkmenii a Tádžikistán. Díky všem fotografiím, nahrávkám a knihám, které sepsovali, se stali velmi slavní a populární.

Po roce 1968 museli bohužel přestat cestovat, neboť se postavili na reformní stranu, ale po roce 1989 navštívili Japonsko, Austrálii nebo Nový Zéland. V roce 1993 jim byla udělena cena E. E. Kische za celoživotní dílo.

Jiří zemřel 15. února 2003 a Miroslav 11. prosince 2021.

M006

Použité fotografie jsou z knihy Miroslava Zikmunda a Jiřího Hanzelky Ceylon – ráj bez andělů. Praha, 1991.

PAMÁTKA Z TITULKY - ZVONIČKA

Milí čtenáři, v tomto čísle Jemňáčku se seznámíte s trochu zapomenutou jemnickou zvoničkou. Doufáme, že se vám článek bude líbit, neboť informace jsme čerpali přímo z jemnické kroniky, kterou pro nás ofotila jemnická kronikářka paní Jana Jánská. Použili jsme i informace z dopisu o požáru psaného neteří dcery pekaře Bursy, paní Annou Lichtnegrovou. Paní Jánské bychom chtěli moc poděkovat za tak pečlivé schraňování informací o historii našeho města a za to, že nám je tak ochotně poskytla.

První zmínka o zvoničce vypráví, že byla postavena proto, že majitel jemnického panství Maxmilián Arnošt Jankovský nechal přemístit faru od kostela sv. Jakuba do středu města. Zvony v Podolí přestaly zvonit a nikdo nevěděl, kolik je hodin. Obyvatelé Podolí se vymlouvali, že nevědí, kdy jít na robotu, a chodili pozdě. Problém tedy vyřešila zvonička neboli robotníček.

Ke zvoničce se ale také váže příběh o požáru Jemnice, který zničil renesanční náměstí. V Jemnici byl v Podolí zaměstnaný tzv. hlásný. Ten měl chalupu u zvoničky a vždycky zvonil ráno klekání, poledne a večer klekání, aby se podle toho lidé mohli orientovat. Také zvonil na poplach a umíráček. Když do města přišel mor, hlásný pomáhal kopat a zahrabávat hroby. V tu dobu prý začal hlásný hodně pít a lidé mu to ani nezazlívali při takové práci. Pít se s ním však neslo i po skončení epidemie a hlásný začal nadávat a bít svou nemocnou ženu. Jednoho dne, v létě 1832, hlásný přiběhl rozčilený domů. Potom vyběhl ven a začal zvonit na poplach. Byl už nejvyšší čas, protože ve městě už hořelo a v Podolí byl už oheň taky. Všichni se snažili hasit, ale když viděli, jak všude létají hořící došky, rozhodli se jen zachránit, co se dalo. Před ohněm se utíkali schovat do lesa. Jedna nebohá žena se snažila zachránit peřiny, a tak si je přivázala na záda. Bohužel jí do těch peřin vletěla jiskra a ona s nimi uhořela. Když to všechno skončilo, musela začít nová výstavba města. Oheň začal na půdě u pekaře Bursy na bývalém čísle 88. Tomu začaly zlé časy, protože mu lidé dávali za vinu požár a přestali k němu chodit.

Po pár letech jednoho dne uviděli dva chasníci hlásného, jak stojí před svou chalupou a kleje, že to nechce hořet. Odvedli ho k purkmistrovi a ten ho dal zavřít. Uvnitř chalupy totiž našli jeho ženu přivázanou k posteli, kterou hlásný i s ní zapálil. Po nějaké době se hlásný roznemohl a nechal si k sobě zavolat kněze. Farář po jeho zpovědi poslal i pro Bursu, purkmistra a radního. Odehrálo se to prý takto. Hlásný seděl v hospodě vedle pekárny, jenže neměl žádné peníze, a proto mu hostinský nechtěl nalít. To ho rozhněvalo a slíbil hostinskému, že mu hospodu podpálí. Šel k němu na půdu a rozhlížel se, co by zapálil. Jenže u hostinského nic takového nebylo. Půdy byly ale tenkrát propojené, a tak hlásný rozdělal oheň na půdě pekaře Bursy, kde byla sláma. Oheň se kvůli suchému počasí rychle šířil, a tak chytlo celé město. Jeho žena však vytušila, kdo město podpálil, a rozhodla se ho po pár letech udat. To ho rozhněvalo, a proto ji přivázal k posteli, polil petrolejem a zapálil.

Hlásný se vyzpovídal, poprosil pekaře za odpuštění a zemřel. Lidé pak pekaře Bursu prosili za odpuštění a město mu udělilo oficiální ceduli s vysvětlením, jak se to doopravdy odehrálo a zavěsili ji na jeho dům. Pekař mohl obnovit živnost a dařilo se mu dobře.

Nakonec taková drobnost. S kostelem sv. Stanislava vyhořel i kostel sv. Jakuba. Jedna z věcí, která požár zázračně přežila, byla socha Panny Marie Vítězné. Stála by v kostele dodnes, kdyby nebyla odcizena. I dnes však můžeme spatřit repliku této „zázračné“ sochy v tom samém kostele, jako stávala.

M006

Z NAŠÍ TVORBY

Každý to někdy zažil. Jsou hodiny, které kolem vás proletí, ani si neuvědomíte, jak rychle, a je věčná škoda, že už skončily. A pak jsou takové, kdy sedíte, nic se vám nechce a všechno se vleče. Výklad učitele volně plyne kolem vašich uší, jeho hlas vás uspává a vy se nemůžete dokopat k tomu, abyste ho poslouchali, natož abyste ještě něco dělali.
Takhle je vidíme my, dobrou a nudnou hodinu.

Dobrá hodina

Tah po tahu postupně zaplňuji prázdná místa v mysli. Má mysl tančí v poklidném rytmu společně s ladnými pohyby mého malého pomocníka. Melodie hudby proniká až do mého nitra, kde otevírá svět novým nápadům. Co tah, to změna na plátně mé mysli. Obraz se postupně zaplňuje. Velmi silný pocit radosti mě vtahuje více a více do tohoto díla. Čas plyne jako mraky na obloze, občas rychleji a občas pomaleji. Ale když už se mi zdá, že místo je zaplněno, opět najdu nový způsob jak obnovit plátno. Můj pomocník se pohybuje v kontrastu barev, které míchá. Černá a bílá ne vždy stvoří šedou, pokud se přidá další veselá barva. Minuty po minutách ubývají, ani si nestíhám uvědomovat, kolik času už uplynulo. Ale v jeden okamžik ladnou hudbu vystřídá pištivé zvonění zvonku, které mě probírá z příjemného transu. Když opět spatřím plátno, uvědomím si, že dílo je už dokončeno. Barvy se setkávají a míchají jedna s druhou, veselá se smutnou. Čas letěl jako blázen, protože za okny už slunce střídá měsíc a mraky hvězdy. Hodina relaxace uběhla jako zajíc před pytláky a teď už je čas jít spát.

Eliška Neudertová

Nudná hodina

Po upozornění zvonku se ubírám na své místo. Nastává má nejméně oblíbená hodina. Fyzika. Neslyšně se pohne klika a do třídy vchází ledový král. Pokorně vstanu a pohledem, jako se slunečnice natáčí ke slunci, zaznamenám obsah třídy. Pět spoluúčastníků této nudné deskové hry chybí. Jsou v „domečku“ stejně jako dřevěné figurky, které právě dohrály a pojistily si tímto výhru. Zato já jsem dnes prohrála. Mé myšlenky mne opouští při dovětku: „Posaďte se.“

Ocitám se ve smyšleném světě, kde bílá bojuje s uhelnou černotou, jako dobro se zlem, kde přesto neexistuje špatný konec. Dobro zde vždy vítězí, nic nevlastní pevně předurčená pravidla podmiňující si svět. Hlavní postavy smyšlených nejdivočejších snů ožívají jako děti, které čekají na svou nejoblíbenější pohádku s hrnečkem kakaa v ruce.

Představuji si, že jsem teď na nějakém jiném místě... Na Antarktidě mezi veselými tučňáky, na Ibize v křišťálově modrém moři, v Mexiku s maskami a nezbednými klobouky anebo ve Francii. Tady pohlížím z okna na město, ovšem ve výhledu mi brání ocelové monstrum. V neposlední řadě se ocitám také pod hladinou moře a proplovám mezi kouzelnými mořskými tvory. Usměji se nad svou ohromnou fantazií. V tu chvíli zaslechnu své jméno. Třikrát promrknu, až se mi udělají mžitky před očima. Zorné pole se mi uvolní a já se znovu ocitám ve své lavici a ledový král přísně poklepává prsty na dřevěnou desku stolu. „Uvědomte si, že váš spánek v hodinách nezůstane bez postihu.“ Rozhlédla jsem se kolem sebe a zjistila, že je třída prázdná jako tma v tiché zimní noci...

Veronika Pechová 9. A

ZIMNÍ VÝZDOBA
NA PRVNÍM
STUPNI

Žáci 7. ročníku výtvarně zpracovávali téma čínské bajky Prasklé hliněné nádoby a pokoušeli se o vlastní tvorbu.

Motýlek Tom

Byla jednou jedna louka. Našli byste na ní spoustu květin a motýlů. Motýli se od sebe tolik nelišili. Všichni byli pestrobarevně zbarvení a krásní. Až na jednoho, který se jmenoval Tom. Byl celý hnědý a podle ostatních ošklivý.

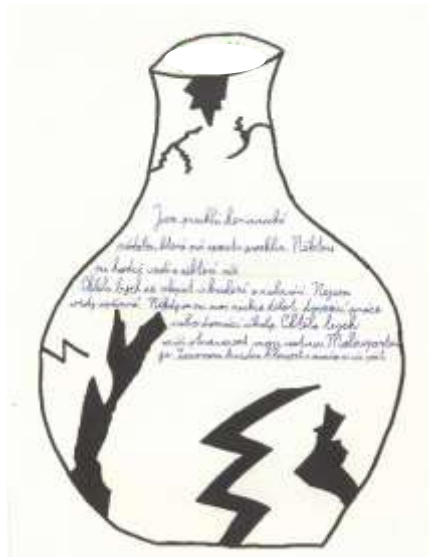
Emil a Bob lhali ostatním o Tomovi. „Tom se tváří nevinně, ale je zlý a podlý,“ opakovali pořád dokola. Tom se začal ostatním raději vyhýbat. Lži od Boba a Emila začaly být horší a horší. Odstěhoval se na kraj louky, kam nikdo nelétal, a žil osamělý život.

Jednou si Emil s Bobem povídali. „Bobe, co dalšího si vymyslíme? Mě už nic nenapadá,“ prohodil Emil. „To je jedno, oni věří každému nesmyslu, hlavně že budeme oblíbení,“ zasmál se Bob.

Rozhovor vyslechl zvědavý Eda, rozhodl se, že najde Toma a pozná, jaký doopravdy je. Cesta rychle utekla. Konečně dorazil na kraj louky a našel Toma. Zjistili, že mají hodně společného. Stali se z nich nejlepší přátelé.

Ukázal všem motýlům, jaký je Tom doopravdy. S Emilem a Bobem se už nikdo nekamarádil kvůli tomu, jak mu ublížili. A ponaučení? Lež má krátké nohy a daleko neujde.

Jana Nováková

KRYSTALY

Do dnešního čísla jsme pro vás připravili informace ze světa krystalů a v následujícím článku se dočtete pár zajímavostí z říše zvířat.

AMETYST

Ametyst je mimořádně mocný kámen s obrovskou ochrannou silou. Zahání negativní emoce, stres, nespavost a noční můry. Tiší strachy, vztek, obavy a zlobu. Dále rozvíjí intuici a posiluje věrnost a lásku. Ametyst svého nositele ochraňuje a dodává mu optimismus do života. Hodí se ke znamením Berana, Panny, Štíra, Střelce, Kozoroha a Ryb.

RŮŽENÍN

Růženín je ztělesněním andělské lásky, kterou v nás probouzí. Zároveň nás chrání a vytváří kolem nás láskyplný štít. Pomáhá vidět v životě více lásky. Harmonizuje oblast srdce i naše vztahy. Otevírá dveře sebelásce, hojí bolavé srdce a citová zklamání. Posiluje empatii a citlivost. Růženín je ideální kámen pro lidi narozené ve znamení Býka a Vah.

MĚSÍČNÍ KÁMEN

Měsíční kámen je symbolem intuice, jemnosti a mírnosti. Podporuje rozvoj duše, chrání a léčí. Zmírňuje hrubost a necitelnost. Chladí citové rány a uklidňuje rozbouřenou mysl. V oblasti zdraví stimuluje imunitní systém. Svého majitele chrání před nehodami a úzkostmi. Měsíční kámen je vhodný pro znamení Raka, Kozoroha a Ryb.

KŘIŠTÁL

Křišťál symbolizuje světlo na zemi, jeho očištnou a léčivou energii. Odebírá nám negativní energii a nabíjí nás tou pozitivní. V magické rovině odporuje hlavně zlu. Povzbuzuje inspiraci, intuici a jasnozřivost. Dodává nám životní rovnováhu a nabíjí nás životodárnou energií. Hodí se ke znamení Lva, Kozoroha a Vodnáře.

ACHÁT

Tento kámen je díky své harmonizující energii vhodný snad pro každého. Achát udržuje stabilitu všude tam, kam jej umístíte, a stejně tak i v naší mysli. Posiluje sebedůvěru i vnitřní sílu. Podporuje klid a vyrovnanost. Přináší pocit bezpečí a jistoty. Odstraňuje strach a odráží negativní energii. Achát se nejvíce hodí ke znamení Býka.

JASPIS

Jaspis je kámen klidu a vyrovnanosti. Pomáhá harmonizovat srdeční centrum a pochopit soulad s okolím. Probouzí v nás mírnost a klid. Posiluje imunitní systém a mírní projevy stresu. Podporuje rovnováhu těla. Rozvíjí kreativitu a fantazii. Pomáhá přijmout dualitu a najít rovnováhu. Zklidňuje duševní zmatek, otevírá srdce a povzbuzuje prosperitu. Je ideální pro znamení Berana, Raka, Panny, Vah, Štíra, Kozoroha, Vodnáře a Ryb.

Hanka ♃

ZAJÍMAVOSTI ZE SVĚTA ZVÍŘAT

Víte, že vlci...

- dokáží běžet až 65 km/h, což je o něco méně než nejrychlejší suchozemské zvíře Severní Ameriky, tedy vidloroh, který umí běžet až 88 km/h
- od čumáku k ocasu měří mezi 1,4 až 2 metry
- jejich průměrná váha je 30 až 50 kg
- největší ze všech jsou vlci z oblasti Arktidy
- mezi sebou komunikují nejen vytím, používají i řeč těla a mimiku
- uslyší kořist až na vzdálenost 16 km
- mají průměrně 42 zubů, to je o 10 víc, než má průměrný člověk
- stisk vlčích zubů je silnější než čelisti lva, tygra nebo grizzlyho
- dokáží ucítit kořist až na vzdálenost 3 km
- mají na tlapkách pachové žlázy, což jim umožňuje se navzájem vystopovat

...vlk obecný je vybaven tak, aby přežil v divoké přírodě.

Tohle jsou jen některé z jeho úžasných vlastností...

Víte, že krkavci a vrány...

- patří mezi nejchytřejší ptáky vůbec
- krkavci jsou s rozpětím křídel až 1,3 m dvakrát větší než vrány
- stejně jako vlci žijí v rodinných skupinách, loví společně a vytvářejí dlouhodobé partnerské svazky

Víte, že kojoti...

- jsou oproti vlkům polovičního věku
- jsou mnohem přizpůsobivější
- dožívají se dvojnásobného věku
- přežijí v klimatických podmínkách od pouště po tundru, daří se jim dokonce i ve velkých městech

Táňa †

KVÍZ – JAK DOBŘE ZNÁTE ZVÍŘATA?

A v říši zvířat ještě chvíli zůstaneme. Následující kvíz prověří vaše znalosti z hodin přírodopisu. Správné řešení najdete na straně 29.

1. Kolik vajec snese samice plameňáka?

- a) 1
- b) 8
- c) 15

2. Dráček létavý je:

- a) pták
- b) brouk
- c) ještěrka

3. Žije volavka osamocně?

- a) ano
- b) ne

4. Pod jakým názvem je znám plejtvák obrovský?

- a) šedá velryba
- b) modrá velryba
- c) hnědá velryba

5. Kolik měří kosatka po narození?

- a) 1 m
- b) 2 m
- c) 3 m

Táňa †

ZIMNÍ PRANOSTIKY

Nezamrzne-li po celou zimu kámen ve vodě, potom mrazy uhodí až v březnu a tu zima bývá nejkřutější.

Lenivého tahá mráz za nos, před pilným smeká.

Velké zimy a málo sněhu působí rolím a stromům snadno škodu.

Zima bohatá na sníh předpovídá rok bohatý na chléb.

Když pluh zemi ryje, zima ještě žije.

Peťa

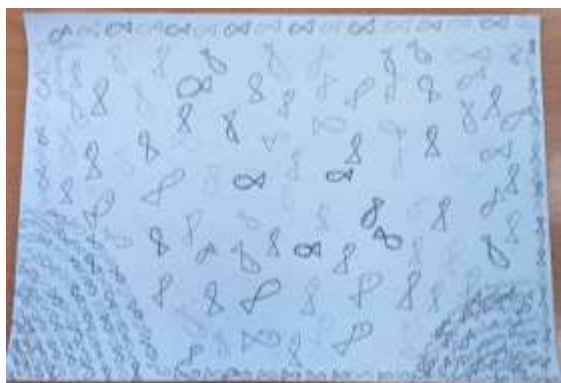

SNĚHULÁCI 5. A

Z TVORBY
II. STUPNĚ
RYBIČKY 6. A

CHVILKA POEZIE

Fouká vítr do všech děr,
aby myškám pověděl,
co se právě dozvěděl.
Vezměte si teplé šaty,
svetr, kabát, šálu taky,
sněhu kopec vezou mraky.

Peťa

Padá sníh, padá sníh,
pojedeme na saních.
Pojedeme z kopce dolů
až za naši stodolu.

Peťa

V zimě sněhu přibývá,
svět se barví do běla.
Mráz si kreslí to, co chce,
na ledě vznikají obrazce.

„Vezmi si saně, Čeňku,
zábava je venku.“
Půjde taky babička,
už to sviští z kopečka!

Táňa †

Vločky zimu chystají,
k zemi ladně padají.
Zima mávne hůlkou svou,
svět spí s bílou přikrývkou.

Rybníky zamrzají,
vločky stále padají.
Doběla se barví svět,
vypadá jak velký květ!

Táňa †

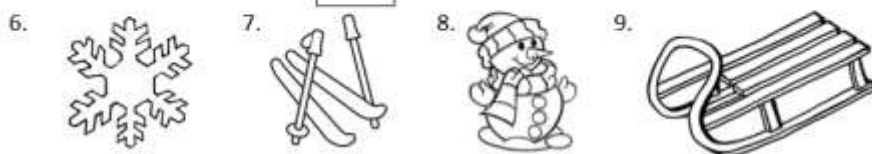
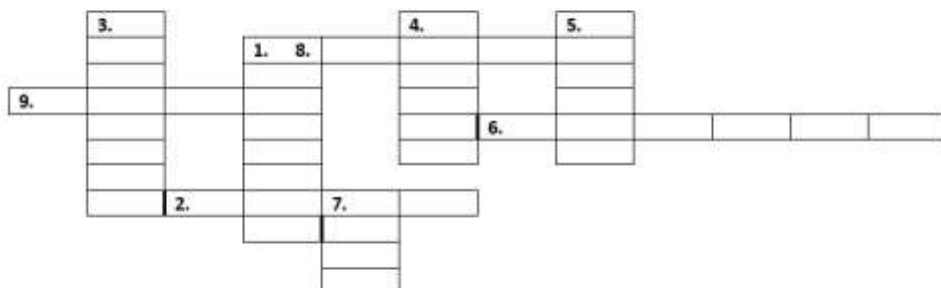
Kam se ježek, kam se schoval?
Neklouzal se, nesáňkoval.
Zahrabal se do listí
a teď tiše spí a spí.

Zahrabal se do země,
haló lidi, vzbud'te mě,
až zavoní fialky,
zapískají pišťalky.

Peťa

KŘÍŽOVKA PRO I. STUPEŇ

Řešení křížovky pro žáky
na I. stupni je k dispozici
u třídních učitelů.

Řešení kvízu
Jak dobře znáte zvířata?

1. a)
2. c)
3. b)
4. b)
5. b)

Peťa

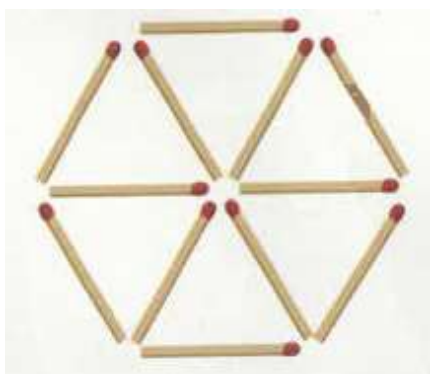
PRO DOBROU NÁLADU

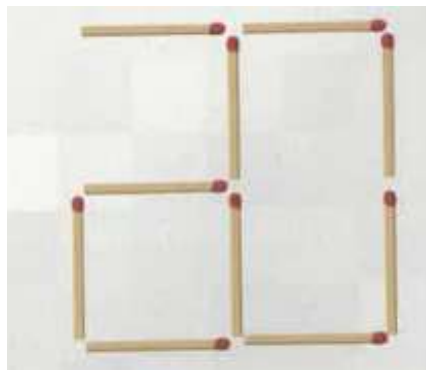
ZÁPALKOVÉ RÉBUSY

A. Přesunutím 3 zápalek vytvořte 4 kosočtverce.

B. Pohněte jednou zápalkou tak, aby vznikly 3 stejné čtverce.

Řešení rébusů najdete na nástěnce Jemňáčku ve druhém patře.

NELA FEDROVÁ
PETRA FUKALOVÁ
HANA KÓSOVÁ
ANNA NEKULOVÁ
MARIE NEKULOVÁ
SOFIE OPELKOVÁ
TAŽÁNA PRŮŠOVÁ

